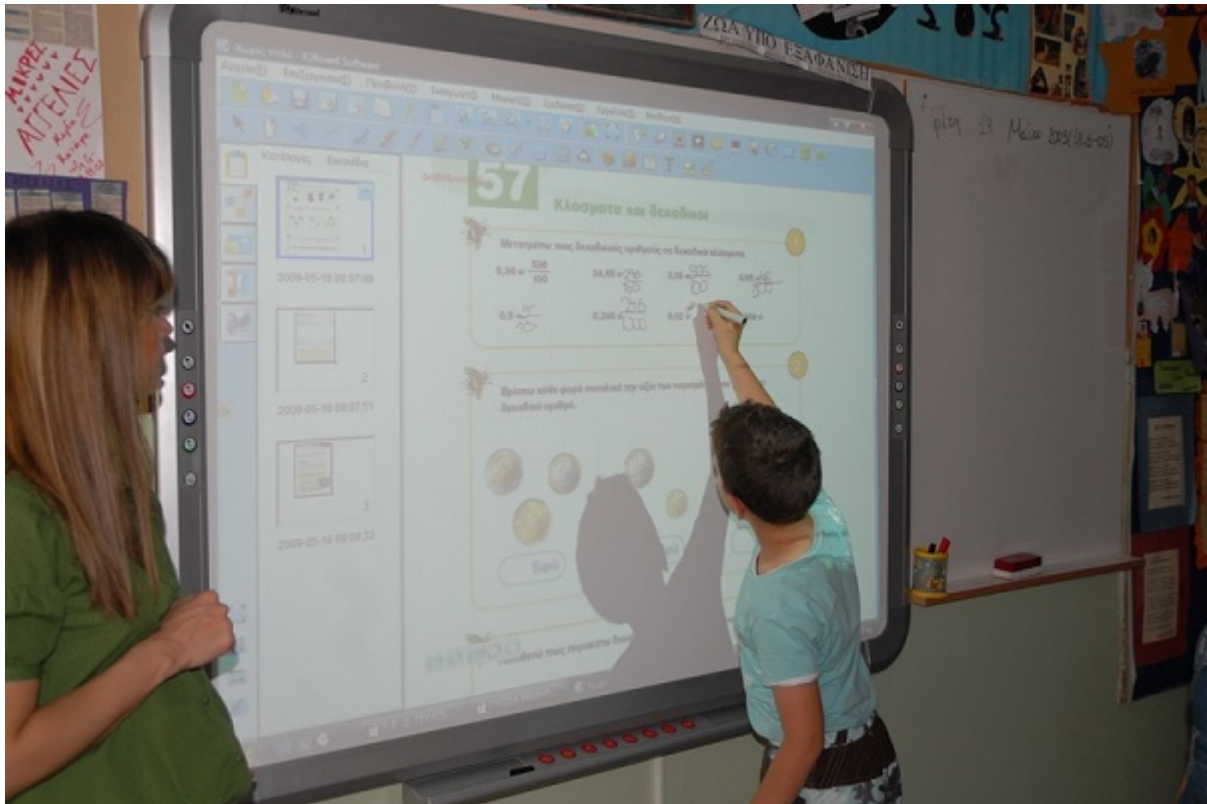

Η διαθεματική προσέγγιση του μαθήματος και ο ρόλος του διαδραστικού πίνακα (Απόστολος Νικολαΐδης, Καθηγητής Κοινωνιολογίας της Θρησκείας και Κοινωνικής Ηθικής του Πανεπιστημίου Αθηνών)

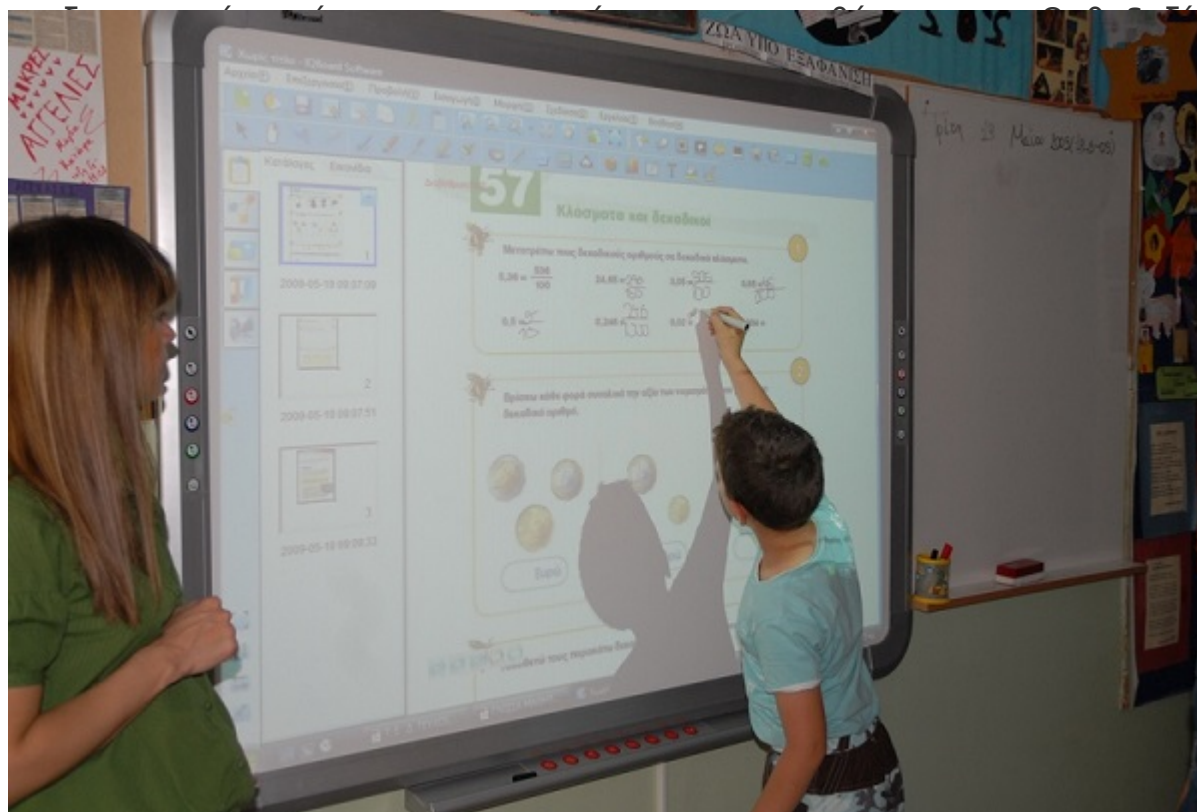
/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/2d2A0kD>]

Η ένταξη της μεθόδου project στα νέα αναλυτικά προγράμματα και στις προδιαγραφές συγγραφής των νέων διδακτικών πακέτων για το δημοτικό και το γυμνάσιο αποτελεί ένα σημαντικό βήμα και μια παιδαγωγική καινοτομία που στοχεύει στη βελτίωση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Αφενός δημιουργείται η συνθήκη για δυναμικό σχεδιασμό και οργάνωση δραστηριοτήτων που προωθούν την μάθηση μέσω της έρευνας, και της συνεργασίας- εκπαιδευτικών και μαθητών- στο πλαίσιο του ωρολογίου προγράμματος, αφετέρου δίνεται προτεραιότητα στην προσωπικότητα του μαθητή, στην ανάπτυξη της αυτενέργειας και στην σφαιρικότητα της γνώσης. Σύμφωνα με το Διαθεματικό

Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών (ΔΕΠΠΣ) και τα Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών (ΑΠΣ) (ΦΕΚ 303 & 304/13-03-03), η υιοθέτηση της διαθεματικής προσέγγισης δημιουργεί μια τέτοια συνθήκη. Στα πλαίσια των είκοσι διδακτικών ωρών, που προβλέπονται στο μάθημα των Θρησκευτικών του Δημοτικού σχολείου, για την εκπόνηση σχεδίων εργασίας, θα μπορούσε για παράδειγμα να αναπτυχθεί ένα σχέδιο εργασίας με θέμα το οικοσύστημα και τις επιπτώσεις από τις επεμβάσεις του ανθρώπου στο περιβάλλον. Όπως γνωρίζουμε, σύμφωνα με το ΔΕΠΠΣ είναι αναγκαία η σύνδεση του περιεχομένου των σπουδών οριζόντια, δηλαδή ανάμεσα στα γνωστικά αντικείμενα της ίδιας τάξης και κάθετα, δηλαδή ανάμεσα στα περιεχόμενα σπουδών όλων των τάξεων για λόγους εσωτερικής συνοχής των ΑΠΣ, και για τη σφαιρική αντιμετώπιση της γνώσης. Έτσι, στο συγκεκριμένο παράδειγμα για το οικοσύστημα αν οι μαθητές μας ανασύρουν και επεξεργαστούν ένα κείμενο σχετικό με το θέμα από το διαδίκτυο ή αν

συνάντηση των Θρησκευτικών – που διδάσκουν ότι είμαστε οι διαχειριστές και οι οικονόμοι της κτίσης που μας εμπιστεύτηκε ο Θεός – με το μάθημα της μελέτης περιβάλλοντος που ενεργοποιεί και προβληματίζει τα παιδιά σε θέματα περιβάλλοντος, μπορεί να αποτελέσει εξαιρετικό παράδειγμα διαθεματικής προσέγγισης των σχέσεων του ανθρώπου με το περιβάλλον και μια διδακτική πρόταση που θα περιλαμβάνει ασφαλώς και τη χρήση των ΤΠΕ.

Η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη αποτελούν τη βάση για τη διδασκαλία της Ορθοδοξίας για το περιβάλλον. Διδασκαλία που ερμηνεύθηκε και επαυξήθηκε από τους Πατέρες και τους Εκκλησιαστικούς συγγραφείς. Συνεπώς οι απόψεις της Ορθοδοξίας για το περιβάλλον μπορούν να αποτελέσουν πηγή έμπνευσης και για τη θεματολογία Σχολικών Προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, τα οποία εκπονούνται στη διάρκεια κάθε διδακτικού έτους – από εκπαιδευτικούς και μαθητές – στα πλαίσια υλοποίησης των Προγραμμάτων Καινοτόμων Δράσεων (Περιβαλλοντικών, Αγωγής Υγείας και Πολιτιστικών προγραμμάτων)[150]. Στην πορεία υλοποίησης των διδακτικών στόχων μιας τέτοιας διδακτικής πρότασης, δίνεται η δυνατότητα στους μαθητές να καταλάβουν ότι ο Θεός από αγάπη δημιούργησε τον κόσμο και από αγάπη τον συντηρεί, καθώς επίσης και ότι η αγάπη αναγκάζει τον άνθρωπο να σχετίζεται με τον Θεό, τον συνάνθρωπο και με τη φύση σε μια σχέση κένωσης και αυταπάρνησης του εγωισμού και της φιλαυτίας[151].

Οι διαδραστικοί πίνακες είναι ένα ακόμη τεχνολογικό μέσο που έρχεται να προστεθεί στην εκπαιδευτική πραγματικότητα, ενώ αποτελούν την πρώτη ηλεκτρονική διδακτική τεχνολογία που σχεδιάστηκε εξ αρχής για εκπαιδευτική χρήση (σε αντίθεση με άλλες τεχνολογίες οι οποίες είχαν κατ' αρχάς εμπορική ή επαγγελματική χρήση και μόνο στη συνέχεια βρήκαν θέση στην εκπαίδευση, όπως η τηλεόραση, το βίντεο, η αριθμομηχανή, ο υπολογιστής, κλπ) και η οποία στοχεύει στη βελτίωση της μάθησης και της διδασκαλίας[152]. Ο διαδραστικός πίνακας μπορεί να χρησιμοποιηθεί για όλα ανεξαιρέτως τα μαθησιακά αντικείμενα, βοηθώντας τους δασκάλους να προετοιμάσουν το μάθημά τους, να το αποθηκεύσουν και να το τροποποιήσουν όταν χρειαστεί. Οι διαδραστικοί πίνακες μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες των μαθητών από το Νηπιαγωγείο μέχρι το Πανεπιστήμιο και τη δια βίου μάθηση. Αυτό που αλλάζει είναι ο τρόπος αξιοποίησής τους, ο οποίος εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τον εκάστοτε εκπαιδευτικό και από τους στόχους που επιθυμεί να πετύχει.

Οι διαδραστικοί πίνακες είναι περιφερειακές συσκευές Η/Υ που δίνουν τη δυνατότητα στο δάσκαλο να προβάλλει, μέσω ενός βιντεοπροβολέα, στον πίνακα όποιο εκπαιδευτικό λογισμικό έχει αποθηκευμένο στον υπολογιστή του, επομένως να αξιοποιήσει και το λογισμικό που έχει παραχθεί για να υποστηρίξει και να εμπλουτίσει τη διδασκαλία του θρησκευτικού μαθήματος. Με τον τρόπο αυτό το μάθημα γίνεται ζωντανό και διερευνητικό, οι μαθητές ενθουσιάζονται με τις δυνατότητες που τους προσφέρει ο διαδραστικός πίνακας και ενεργοποιείται το ενδιαφέρον τους για το μάθημα.

(συνεχίζεται)

(Πρότζεκτ) στο πλαίσιο της η-Μάθησης», στο διαδικτυακό τόπο www.sch.gr - <http://e-learning.sch.gr> (ημερομηνία ανάκτησης 10/11/2012).

[150] Α. Μαράς, « Οι απόψεις της Ορθοδοξίας για το περιβάλλον ως πηγή έμπνευσης στη θεματολογία των σχολικών προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης» στο διαδικτυακό τόπο www.kpe-kastor.kas.sch.gr/lpe/yliko/sppe1/oral/PDGs/423-430... (ημερομηνία ανάκτησης 12/10/2012).

[151] Απ. Νικολαΐδη, Προβληματισμοί χριστιανικού ήθους (Αθήνα, 2000) σελ.21.

[152] Επιμόρφωση εκπαιδευτικών για την αξιοποίηση των ΤΠΕ στη διδακτική πράξη: «Γενικές οδηγίες για τους επιμορφωτές των εκπαιδευτικών - πολλαπλασιαστών σε θέματα αξιοποίησης διαδραστικών συστημάτων διδασκαλίας (διαδραστικών πινάκων) στην τάξη», εκδ. ΙΤΥΕ «ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ», Φεβρουάριος 2012, σελ.16.